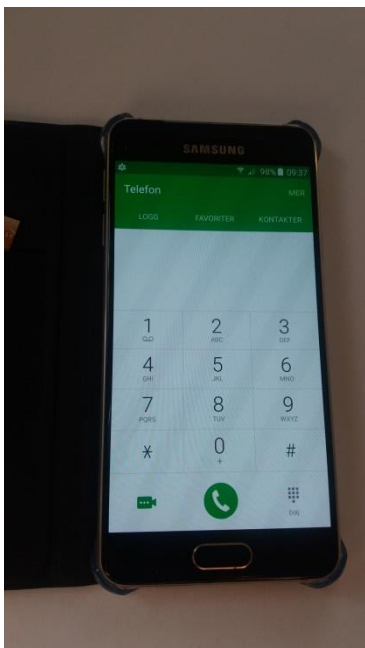

Tunadalskyrkan 160918

TEMA "Att vara lärjunge" del 2. Bön Luk 11:9-10

Mobiltelefoner är en bra uppfinning. Man har den alltid med sig, har man en nyare telefon kan man också ansluta till internet och hitta all världens information snabbt, andra kan lätt få kontakt med mig endera via ett samtal eller med ett meddelande. Tänk vad som kan rymmas i en sån här liten sak... Men det finns ett men, det gäller att veta hur man ska använda den. I min telefon finns en massa saker som jag inte vet vad det är, de bara finns där och jag vågar inte riktigt prova heller, för jag vet inte hur det fungerar. Men kommer någon som kan, så kan jag också lära mig och förstå och kanske använda det.

I dag handlar det om bön, om en kommunikation med Gud, med Jesus. Han säger i *Matt 11:9,10 Be så skall ni få. Sök så skall ni finna. Bulta, så skall dörren öppnas. Ty den som ber han får, och den som söker han finner och för den som bultar ska dörren öppnas.* Och det är något som kan ske på många olika sätt. Man skulle önska att det vore som att ladda ner en app till mobilen. Att man bara öppnar den och så trycker man på en knapp och så fungerar det. Men det är inte riktigt så enkelt. Bön går aldrig att programmera in som man gör med appar, och det handlar inte om teknik, utan om en relation– alltså en nära kontakt med någon som man har förtroende för. Och att få det förtroendet är något vi behöver lära oss, och ju mer vi umgås med Jesus, ju lättare går det. För om man inte har tillit till honom, så känns det kanske inte så angeläget att be heller.

Igår möttes vi till första samlings med årets konfirmandgrupp. Vi var 16 konfirmander och 5-6 ledare från fyra olika församlingar som inte har träffats som grupp förut. Vi ledare hade namnen och varifrån alla kom, men inget mer. Och när man möts tittar man lite på varann och undrar vem är du, vilka intressen har du, hur ser ditt liv ut? Men det tar ett tag innan man får svar på sådana frågor, man måste börja på ett mycket enklare sätt, vad heter jag, vad heter du? och så på olika sätt lära känna varann. Och vi ledare hoppas att ju längre vi håller på desto mer ska vi upptäcka vilka vi är och att vi också kan hjälpa till att förklara vad kristen tro handlar om, för det är ju först när man förstår, när man vet vad appen är till för, som man bestämmer sig för om det är bra eller dåligt.

Jesus hade 12 män omkring sig, de som vi kallar lärjungar. De hade olika bakgrund, olika utbildning, olika lätt att förstå allt det Jesus sa och gjorde. Men ju längre de var tillsammans med honom desto mer förstod de. Men faktum är att till och med när Jesus försvann upp till himlen och lämnade dem ensamma står det att det fanns några som tvivlade – vi är i gott sällskap om vi gör det. Tvivel är inte samma sak som otro, utan handlar om att vi vill försöka förstå. Under de tre år de hade tillsammans så bad de en gång Jesus att han skulle lära dem att be – och då fick de bönen Fader vår eller Vår fader som en mönsterbön och som breds över hela världen. Och senare i det sammanhanget säger Jesus: *Be så ska ni få, Sök så ska ni finna, bulta, så ska dörren öppnas.*

Det är inte bara att sitta och vänta utan man behöver vara aktiv för att det ska bli något av det. Man får bestämma sig: Nu ska jag be, nu ska jag söka, nu ska jag bulta på dörren och se vad som gömmer sig där bakom. För, säger Jesus, *den som ber han får, den som söker han finner och för den som bultar ska dörren öppnas.*

Och dörren i det här fallet tänker jag handlar om att försöka förstå vem Jesus är, att Bibeln är som en dörr som gömmer många hemligheter och upptäckter. Att bulta på den dörren är att läsa bibeln och börja med evangelierna och se vad står det om Jesus och hur han mötte människor och tänka till: Kan han möta mig med alla de frågor jag har just nu? Och då kan bönen vara ett sätt att närma sig honom. T ex "Jesus du som såg den där sjuke mannen i bibeln och

frågade vad han ville ha hjälp med, kan du hjälpa mig också. Just nu behöver jag hjälp med det här, Tack för att du vill hjälpa mig”.

Vi vill väldigt gärna se snabba svar. Går det för långsamt att ladda ner någonting så blir vi väldigt otåliga, men när det gäller bönesvar så kan vi inte själva bestämma när och hur det ska ske, ibland kan det gå snabbt, ibland kan det ta tid, ibland tycker vi inte att någonting händer. Men bön är inte i första hand att saker ska hända utan det är att ha direktkontakten med honom som ville vårt liv, som älskar oss, som bryr sig om oss, även om det inte alltid verkar så, och som vill ge oss kraft och ork för varje dag.

Men han vill också utmana oss, och det är också en del av att be. För det är inte bara att jag pratar med honom, det är också att han vill svara oss och ibland säga till oss: Om du nu läste det här, skulle det kunna betyda något i ditt eget liv? Kan du göra något av detta. Hur kan du be, hur kan du söka. Ett telefonsamtal där bara den ene pratar är ganska tråkigt, båda behöver prata och lyssna till varandras tankar och synpunkter och kanske komma fram till något helt nytt, eller också känna, tänk vilken tur att vi har varandra.

Bön är lite av det: Tänk vilken tur Jesus att du och jag har varandra - jag är inte ensam, du är med mig och du vill hjälpa mig för varje dag, och vill använda mig för att berätta om dig och uppmuntra andra. Han kanske säger till mig: Jag har sett att hon där borta längtar efter lite sällskap. Jag vill att du ska kontakt med henne, så att hon inte behöver vara så ensam. När vi talar med varandra lär vi oss att känna igen varandras röster, och kan på en gång höra vem det är. Att höra Jesus röst är också något vi kan lära oss – det kan ske genom Bibeln, att en enda vers eller sammanhang liksom lyfts upp och börjar tala om något, det kan ske genom något en annan säger, det kan ske genom en tanke – och ju mer vi provar och testar, ju mer kan vi lära oss förstå när det är vårt eget och när det är hans.

För många år sedan fick jag den här stenen som är huggen ur en gruva. Den är guldkimrande, men det är inte guld utan någon annan slags sten. Men den är vacker och värdefull för mig.

I Gamla testamentet i profeten Jesajas bok 45:3 står det: *Jag ger dig skatter, dolda i mörkret, gömda rikedomar, för att du skall inse att jag är Herren.*

Bön är att hitta Guds rikedomar, inte i första hand för att bli rik på pengar eller ägodelar, men för att kunna förstå vem han är och vad han vill ge oss. Förra helgen hade jag tillsammans med den kör jag sjunger i möjlighet att besöka en saltgruva utanför Krakow i Polen. Det var många upplevelser där, men något som blev en speciell AHA-stund var när guiden visade på hur stenen såg ut.

Om man lyser på "min" sten skimrar den lite mer än utan ljus men den är fortfarande kompakt:

När man såg saltstenen på väggen var den också svart och ogenomtränglig, precis som alla stenar är, men så lyste hon på den med en ficklampa, och då visade det sig att den var genomskinlig. Det såg ut på ett sätt men var egentligen något helt annat, men man behövde upptäcka det och göra något för att få syn på det.

Att upptäcka bönen är att se att det är genomskinligt, att man kan se något annat bakom det som verkar vara en hård yta, att man kan få förstå lite mer undan för undan, att pusselbit läggs till pusselbit mitt i det jag står i, att han vill visa mig vad det innebär att få del av andens

gåvor och andens frukter, att jag kan se vem jag är och vilken funktion jag kan ha. Saltstenen finns där ju inte bara för att vara genomskinlig, utan för att frambringa salt som behövs till olika saker, för att bli användbar.

Vi kan ha så många ursäkter för att inte be: Ja men, jag kan ju inte be, jag vet inte hur jag ska formulera mig – tänk om jag säger fel saker – det är inget problem, Jesus känner oss och vet vad vi menar. Har du varit med när ett litet barn som inte ens lärt sig prata kan visa med hela sin kropp vad det menar – peka med en hand. Sträcka sig mot något, eller vad det kan vara och föräldrarna förstår vad barnet menar. Vi kan få komma med vårt teckenspråk, om vi inte kan formulera oss så bra, vi kan visa jag behöver det här och han vet det – det viktiga är att vi vänder oss mot honom och försöker förstå vad han säger till oss. Ibland räcker det med att säga "Jesus" och i det lägga in allt det där vi kanske inte riktigt kan formulera för oss själva – men han vill möta oss.

Vi ska snart be tillsammans och får göra det på många olika sätt. På bordet här borta finns det "bönestenar" i olika färger. Det förmedlar en känsla och det finns förklaring till varje färg. Att ta en sten i någon färg och lägga är en slags bön som inte kräver ord.

Det finns en ljusbärare där man kan tända ett ljus och be för sig själv eller tänka på någon annan.

Det finns lappar längst ner i kyrkan där man kan skriva ett böneämne t ex "be för min kompis som är sjuk", och så ber vi tillsammans för det senare i gudstjänsten. Är lappen öppen läser vi upp den, är den vikt ber vi bara för den.

Man kan ibland känna att man behöver lite extra stöd och hjälp och då finns det möjlighet att någon ber speciellt för det man funderar på. I soffan längst ner i hörnet finns det möjlighet att få en personlig förbön.

Om man känner att man bara vill komma och få del av Guds välsignelse, kan man komma hit fram och jag lägger handen på axeln och ber om välsignelse.

Naturligtvis kan man också bara sitta i bänken i tystnad och eftertanke.

I Psalmboken, där det är en grå kant finns det böner som andra har formulerat, och som man kan ta hjälp av.

Be så skall ni få, sök så skall ni finna, Bulta så ska dörren öppnas!

Amen